

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113217562
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5113217562.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanému: V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX, XXX XX O., v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 516 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 16C/274/2013-159 zo dňa 13.12.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 16C/274/2013-159 zo dňa 13.12.2016 v napadnutom výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti, v napadnutom výroku III. o určení zmluvnej podmienky v čl. 14 Všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 508600301 zo dňa 4.2.2010 za neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a vo výroku IV. o náhrade trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **n e m á n á r o k** na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. konanie zastavil v časti týkajúcej sa zaplatenia zmenkového úroku 0,19 % denne zo zmenkovej sumy 516 € od 29.05.2010 do zaplatenia, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol, výrokom III. určil zmluvnú podmienku v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 508600301 zo dňa 4.2.2010 uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a dlžníkom V. C. o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu: „14. Dohoda o vyplnení zmenky: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako veriteľa zmenky (ďalej aj ako „vystaviteľ“) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako „remitent“) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.“, a výrokom IV. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení poukázal na návrh, ktorý žalobca podal dňa 28.3.2013 na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej aj len „nariadenie“). Okresný súd uviedol, že neúplná zmenka bola vystavená v prospech spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. a jej vystaviteľom je

žalovaný. Zmenka bola vystavená k spotrebiteľskej zmluve č. 508600301, pričom číslo úverovej zmluvy je uvedené priamo v obsahových náležitostiach zmenky. Žalobca úverovú zmluvu k návrhu nepripojil. Zo zmenky vyplýva právo žalobcu na zaplatenie zmenkovej sumy 516,- Eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 29.05.2010 do zaplatenia. Spoločnosť Pohotovosť s.r.o. Bratislava indosovala spornú zmenku na nadobúdateľa - žalobcu. Okresný súd doručil návrh žalovanému s procesným poučením a s tlačivom „C“ podľa článku 5 ods. 2, 3 nariadenia. Žalovaný sa k návrhu nevyjadril.

2. Do konania na strane žalovaného ako spotrebiteľa oznámil vstup vedľajší účastník, ktorý bol okresným súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 3 novely O.s.p. Keďže súhlas nebol doručený, v súlade s § 93 ods. 3 novely O.s.p. (zákon č. 353/2014 Z.z., účinný od 1.1.2015) okresný súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania, a to bez rozhodovania o neprípustení do konania. Okresný súd vychádzal zo znenia § 93 ods. 3 O.s.p., z ktorého vyplýva, že súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje len na návrh. Okresný súd preto nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, keďže sa na neho neprihliadalo z dôvodu, že nebol vedľajším účastníkom konania. Okresný súd sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka konania, že je potrebné aplikovať O.s.p. platné a účinné do 1.1.2015, pretože vstúpil do konania v čase do 1.1.2015. Podľa názoru vedľajšieho účastníka preto nebolo jeho povinnosťou doručiť súhlas žalovaného s jeho vstupom do konania a okresný súd mal na jeho vstup prihliadať a doručiť mu návrh a ostatné podania. Okresný súd skonštatoval, že sa nestotožnil so spôsobom aplikácie noriem procesného práva zo strany vedľajšieho účastníka konania. Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na uvedený prípad bolo aplikované ustanovenie § 93 ods. 3 novely O.s.p. a na vedľajšieho účastníka konania okresný súd neprihliadal. Týmto postupom mu neodňal možnosť konať pred súdom. Podľa § 44 ods. 2 O.s.p. okresný súd umožnil vedľajšiemu účastníkovi konania nahliadať do súdneho spisu a chrániť záujmy spotrebiteľa. Toto právo vedľajší účastník konania nevyužil. Okresný súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

3. Okresný súd vykonal dokazovanie v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. b), článkom 9 ods. 1 až 3 Nariadenia oboznámením sa s návrhom, porovnaním zmenky v tomto konaní so zmenkou v exekučnom konaní vrátane spotrebiteľskej zmluvy, k zabezpečeniu ktorej bola zmenka vystavená, a oboznánil sa s pripojenou fotokópiou exekučného spisu sp. zn. 11Er/60/2011. Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/60/2011 okresný súd zistil, že úverová spotrebiteľská zmluva uvádzaná v zmenke pod č. 508600301 bola uzavretá medzi spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a žalovaným dňa 4.2.2010 na poskytnutý úver 250,- Eur, navýšený o poplatok 242,- Eur, spolu 792,- Eur (pozn. krajského súdu: správne malo byť uvedené 492,- Eur), ktorý dlh mal žalovaný zaplatiť v 12 splátkach po 41,- Eur. V úverovej zmluve nie sú uvedené úroky z úveru, ani RPMN, ani rozpis splátok. V článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli o vyplnení zmenky. Z tohto článku mal okresný súd preukázané, že ku dňu uzavretia úverovej zmluvy a ku dňu vystavenia zmenky v totožný deň 04.02.2010, nebola v zmenke uvedená zmenková suma ani splatnosť zmenkového úroku 0,25 % denne, ktoré údaje mal jednostranne doplniť remitent, najskôr v deň, kedy sa podľa bodu 4 zmluvy stane splatný celý dlh, to je, keď dlžník nezaplatí včas 4 po sebe idúce splátky, resp. zaplatí ich len sčasti. Zmenková suma mala pozostávať zo sumy všetkých nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú v budúcnosti ku dňu vyplnenia zmenky, dátumom začiatku úročenia zmenkovej sumy mal byť dátum zhodný s dňom, kedy sa podľa všeobecných podmienok stane splatným celý dlh a tento dátum taktiež mal byť vyplnený v budúcnosti remitentom. Tým mal okresný súd preukázané, že sporná zmenka je neúplná zmenka - blankozmenka, ktorú jednostranne v neprítomnosti dlžníka vypísal veriteľ Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, ktorý ju následne previedol na žalobcu. Okresný súd mal preukázanú vedomosť žalobcu o kauze zmenky ako zabezpečovacieho právneho úkonu k úverovej spotrebiteľskej zmluve, keďže táto informácia bola známa priamo zo zmenky, kde je uvedené číslo úverovej zmluvy.

4. Okresný súd mal preukázané, že v tomto prípade bola zmenka vystavená ako zabezpečovací právny prostriedok k spotrebiteľskej zmluve, čo vyplýva z čísla zmluvy uvedeného na zmenke, ktoré je zhodné s číslom úverovej spotrebiteľskej zmluvy v exekučnom konaní sp. zn. 11Er/60/2011. Úlohou okresného súdu bolo preto z úradnej moci skúmať platnosť primárneho právneho úkonu spotrebiteľskej zmluvy a

osobitne článku 14 všeobecných podmienok tejto zmluvy, na základe ktorého veriteľ neskôr do zmenky sám jednostranne doplnil zmenkovú sumu a údaj splatnosti zmenkového úroku.

5. Okresný súd aplikoval Občiansky zákonník, zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 161/07 zo dňa 6.5.2008 a za aplikácie rozhodných zákonných ustanovení dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Bez platnej dohody o vyplňacom práve nemôže byť platná ani vyplnená zmenka. Ak dohoda o vyplňacom práve pri blankozmenke nezohľadňuje práva spotrebiteľa a umožňuje indosáciou zmenky vymôcť od spotrebiteľa plnenie z neprijateľných podmienok, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V nadväznosti na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“) bolo potrebné posúdiť, či takýmto konaním indosatár nekonal na škodu žalovaného ako dlžníka zo spotrebiteľského úveru. Okresný súd dospel k záveru, že článok 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neprijateľná podmienka v článku 14 všeobecných podmienok spotrebiteľskej zmluvy neplatným právnym úkonom v tejto časti. Neplatným spôsobom bolo dojednané vyplnenie zmenky. Sporná zmenka, ktorá vznikla ako zabezpečovací právny úkon k primárnemu právnemu úkonu spotrebiteľskej zmluve, nemôže byť považovaná za platný právny úkon, keď bola vystavená a vyplnená na základe neplatného dojednania, neplatnej dohody o vyplnení zmenky v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Táto podmienka je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože nebola individuálne so spotrebiteľom dojednaná a tvorila neoddeliteľnú súčasť formulárovej úverovej spotrebiteľskej zmluvy - všeobecných podmienok a bez jej podpisu by spotrebiteľ nedostal úver, preto podmieňovala uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, poskytnutie úveru a spotrebiteľ obsah úverovej zmluvy a článku 14 všeobecných podmienok o vyplnení zmenky nemohol ovplyvniť. Dôkazné bremeno na preukázanie opaku podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka mal veriteľ, t.j. právny predchodca žalobcu. Dôkazné bremeno neunesol. Dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, pretože spotrebiteľ nemal možnosť sa s týmto ustanovením oboznámiť pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy. Podľa § 53 ods. 4 písm. b), m) Občianskeho zákonníka je dojednanie o vyplňacom práve zmenky (článok 14 všeobecných podmienok) neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že na základe tejto podmienky vystavená zmenka umožnila previesť indosáciou bez súhlasu spotrebiteľa práva zo zmluvnej strany POHOTOVOSTĚ, s.r.o. na žalobcu, čím došlo k zhoršeniu postavenia a ochrany práv spotrebiteľa. Zmenka a jej indosácia nadmerne sťažili spotrebiteľovi možnosť realizovať práva spotrebiteľa. Takýto záver vyplýva už z charakteru zmenkového konania, ktoré nepripúšťa skúmanie dôvodu vzniknutého záväzku, ani ex offo ochranu spotrebiteľských práv. Podľa okresného súdu je v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok o vyplňacom práve zmenky neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že spôsobuje značnú nerovnováhu práv a povinností, teda značne zhoršuje postavenie spotrebiteľa v tomto úverovom vzťahu vystavením a následným indosovaním zmenky zo spotrebiteľského vzťahu. Okresný súd preto nevychádzal len z prísnej formálnosti zmenkového práva, pretože mal preukázané, že došlo k zneužitiu inštitútu zmenkového práva v neprospech jednej zmluvnej strany - spotrebiteľa obchádzaním ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, čo je zároveň aj rozpor so zákonom, a teda neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka. Značnú nerovnováhu v právach podľa názoru okresného súdu spôsobilo dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy aj preto, že veriteľ sám vyplnil zmenku v deň splatnosti celého dlhu. Žalovaný ako spotrebiteľ nijako nemohol ovplyvniť výšku zmenkovej sumy, dátum splatnosti zmenkového úroku, ktoré si do zmenky jednostranne dopísal veriteľ. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy bolo neplatné aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť, nepreskúmateľnosť. Dojednanie bolo neurčité, nepreskúmateľné v časti: „Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia.“. Suma bola jednostranne do zmenky uvedená veriteľom a ku dňu uzavretia dohody v článku 14 všeobecných podmienok spotrebiteľ nevedel, aká suma do zmenky bude dopísaná. V momente uzavretia dohody uzavrel neurčitú dohodu čo do článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Nebola konkretizovaná výška zmenkovej sumy, ktorá mala byť dopísaná do zmenky na základe vyplňacieho práva zmenky a neboli ani určitým,

preskúmateľným spôsobom stanovené kritériá, na základe ktorých zmenková suma do zmenky mala byť dopísaná tak, aby bola určiteľná a preskúmateľná za pomoci výkladových pravidiel.

6. Ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil dohodu o vyplňacom práve okresný súd aj podľa § 53 ods. 4 písm. j) Občianskeho zákonníka, pretože výška úveru a úroku mala byť takto určená až v čase splnenia, v tomto prípade splatnosti úveru, kedy vzniklo veriteľovi právo vypísať zmenkovú sumu a splatnosť zmenkového úroku podľa článku 14 všeobecných podmienok. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky podľa článku 14 všeobecných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, pretože dojednanie umožnilo veriteľovi, aby pri vyplnení zmenky v budúcnosti zaviazal spotrebiteľa zaplatiť za nesplnenie záväzku neprimerane vysokú sankciu, ktorá mu pri uzavretí úverovej spotrebiteľskej zmluvy nebola známa. V zmenke je veriteľom vypísaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne x 365 dní, vo výške 91,25 % ročne. K vyplneniu zmenky veriteľom došlo momentom zosplatenia dlhu. Išlo o rozpor so zákonom podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z.. Zároveň podľa záveru okresného súdu išlo o nekalú podmienku podľa článku 2 písm. a) v spojení s ustanovením prílohy bodu 1 písm. e) Smernice Rady 93/13 EHS. Touto nekalou zmluvnou podmienkou a zároveň neprijateľnou si veriteľ zabezpečil za nesplnenie záväzku spotrebiteľa neprimerane vysoké príslušenstvo pohľadávky, a to zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne. Išlo o neplatnosť tohto dojednania aj v nadväznosti na § 3 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a § 39 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa § 265 Obchodného zákonníka. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona uvedené dojednanie umožnilo obísť zákonné ustanovenia a vpísať do zmenky pri jej vyplnení také plnenia, na ktoré vôbec žalobcovi nevznikol nárok. Úverová spotrebiteľská zmluva neobsahuje zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z.z., § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z.. Neobsahuje údaj o RPMN a neobsahuje rozpis splátok. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. a § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Skutočný úver bez poplatkov bol poskytnutý žalovanému vo výške 250 Eur. Veriteľovi preto nevzniklo právo na vrátenie poplatku vo výške 242 Eur, o ktorý úver navýšil, ani na úrok. Napriek tomu do zmenky bola dopísaná zmenková suma 516,00 Eur a zmenkový úrok vo výške 0,25% denne (91,25 % ročne).

7. V danom prípade okresný súd konštatoval, že dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka zároveň neplatne dojednanou zmluvnou podmienkou. Zmluvná podmienka bola neplatná aj pre neurčitosť dojednania podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákona a pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka. Okresný súd poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 161/2007 zo dňa 6.5.2008, v ktorom sa konštatuje, že z absolútne neplatnej úverovej zmluvy nemohlo veriteľovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky. Okresný súd podľa § 153 ods. 3 O.s.p. z úradnej moci určil zmluvnú podmienku v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu. Z titulu neplatnej dohody o vyplňacom práve zmenky nemohla byť preto platným spôsobom veriteľom vyplnená zmenka zo dňa 04.02.2010. Podľa § 154 ods. 4 O.s.p. a podľa § 494 Občianskeho zákonníka z neplatného právneho úkonu, t.j. z neplatnej zmenky okresný súd nemohol priznať žalobcovi zmenkové plnenie, preto žalobu zamietol.

8. Okresný súd podľa ust. § 212 ods. 2 CSP a ust. § 216 ods. 1, 2 CSP konštatoval, že je viazaný predmetom sporu čo do výšky a čo do základu nároku, a preto nemohol žalobcovi priznať nároky tvoriace predmet sporu, keď dospel k záveru, že zmenka je neplatným právnym úkonom, nakoľko priznaním nároku z neplatného právneho úkonu by rozsudkom legalizoval bezdôvodné obohatenie žalobcu podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nárok bol uplatnený na základe zmenky a nebol uplatnený na základe úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Okrem viazanosti súdu predmetom sporu bráni rozhodnutiu priznať žalobcovi zostatok úveru bez úrokov a bez poplatkov aj skutočnosť, že žalobca nepreukázal, koľko skutočne žalovaný z poskytnutého úveru 250 Eur ku dňu rozhodovania súdu zaplatil (§ 217 ods. 1 CSP).

9. Porovnaním zmenkového nároku vo výške 516,- Eur s výškou nároku uplatneného v konaní v sume 516,- Eur, mohol okresný súd bez účtovných dokladov o zaplatení len uvažovať, že žalovaný nezaplatil

ani časť z poskytnutého úveru, a potom by nezaplatený úver bez úroku a poplatkov predstavoval maximálne sumu 250,- Eur. Ku dňu rozhodovania okresného súdu podľa § 217 ods. 1 CSP nebolo preukázané, či od podania žaloby žalovaný zaplatil dlh alebo jeho časť v zmenkovom konaní alebo v rámci exekučného konania. Žalobca nepreukázal, či nedošlo k zániku dlhu zaplatením a dlh s rovnakým základom nároku je (bol) vymáhaný aj v zmenkovom aj v exekučnom konaní a nebolo preukázané, či dlžník nezaplatil viac ako mu ukladá zákon. Za tejto situácie okresný súd nemohol z úradnej povinnosti podľa § 298 ods. 1, 2 CSP zaviazat' žalobcu k vydaniu bezdôvodného obohatenia vo výške preplatku zákonného plnenia.

10. Okresný súd uviedol, že bol viazaný záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení č.k. 13Co/62/2016-144 zo dňa 27.9.2016, podľa ktorého mal nariadiť pojednávanie, vec prejednať, vykonať dokazovanie a rozhodnúť. Okresný súd v nadväznosti na ustanovenie § 17 ods. 1, 2 novely zákona zmenkového a šekového konštatoval, že podľa § 17 ods. 1 tohto zákona mohol spotrebiteľ podať námietky, ktoré sa zakladali na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi zmenky alebo k predošlým majiteľom, teda aj námietky týkajúce sa jeho vzťahu k veriteľovi Pohotovosť, s.r.o., Bratislava na základe úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Námietky podľa § 17 ods. 1 ZZŠ nepodal. Okresný súd podľa § 17 ods. 2 tohto zákona z úradnej moci na ochranu žalovaného ako spotrebiteľa prihladol na všetky skutočnosti, ktoré by mohol žalovaný - spotrebiteľ použiť ako námietky (neprijateľnosť zmluvných dojednaní, absolútna neplatnosť zmluvných dojednaní v spotrebiteľskej zmluve pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákona, neplatnosť dohody o vyplňovacom práve zmenky). Podľa okresného súdu má žalovaný vždy právo vznášať námietky na skúmanie skutkových a právnych okolností, na základe ktorých bola zmenka vystavená, a súd má túto okolnosť skúmať ex offa, ak mal preukázané, že subjekt pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka - spotrebiteľa. V danom prípade bola vedomosť okresného súdu daná tým, že priamo na zmenke je uvedené číslo úverovej spotrebiteľskej zmluvy a tým, že obidva subjekty zastupoval totožný právny zástupca. Konanie na škodu dlžníka spočívalo v tom, že neprímerane, v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona, navýšil svoju pohľadávku na úkor spotrebiteľa a indosovaním zmenky sťažil ochranu spotrebiteľa. Cieľom indosovania zmenky na žalobcu bolo inkasovať zmenkovú sumu bez toho, aby zmenkový dlžník mohol vzniesť námietky a bez toho, aby súd z úradnej moci namiesto spotrebiteľa mohol aplikovať kogentné zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Okresný súd sa preto domnieval, že aj keď žalovaný - spotrebiteľ neprodukoval námietky, bolo potrebné z úradnej moci chrániť práva spotrebiteľa dané kogentnými ustanoveniami zákona. Okresný súd konal z úradnej moci a zabezpečil dôkaz (exekučný spis, spotrebiteľskú zmluvu, všeobecné podmienky) aj na základe ust. § 295 CSP, podľa ktorého môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V záujme žalovaného postupoval okresný súd aj na základe spoločného stanoviska Občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a Obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015 (R 93/2015), podľa ktorého: I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

11. Podľa okresného súdu, právo a povinnosť sudcu konať a zabezpečovať dôkazy ex offa v prospech žalovaného - spotrebiteľa vyplýva aj z bodu I./1 R 93/2015. Z okolností prejednávanej veci (totožnosť zmenky v tomto konaní so zmenkou ako zabezpečovacím prostriedkom nároku zo spotrebiteľskej zmluvy) vyplynula súvislosť s nekalou povahou, neprípustnosťou uplatneného nároku. Preto okresný súd ex offa zabezpečil prieskum uplatneného nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti zmenky, dohody o vyplňovacom práve zmenky a spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je primárnym právnym úkonom a ktorú zmenka ako akcesorický právny úkon mala zabezpečovať. Nárok má podľa bodu I./1 R 93/2015 základ v úverovom spotrebiteľskom vzťahu veriteľa Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a dlžníka - žalovaného.

Preto okresný súd určil a ustálil neplatnosť a neprijateľnosť úkonov tvoriacich základ nároku zo zmenky a podľa bodu II. R 93/2015 skúmal neplatnosť úkonov tvoriacich základ nároku zo zmenky - bod I./1 R 93/2015 až po úroveň dohody o vyplňacom práve zmenky, pričom aplikoval právnu úpravu platnú v čase, kedy zmenka bola vystavená, a dospel k záveru, že dohoda o vyplňacom práve zmenky uzavretá v rámci spotrebiteľskej zmluvy ako základu nároku zo zmenky je neplatným právnym úkonom pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákona a neplatným právnym úkonom pre neprijateľnosť právneho úkonu. Neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej podmienky - článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 508600301 zo dňa 4.2.2010 uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a dlžníkom V. C. o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom okresný súd vyslovil aj vo výroku rozsudku, a to podľa § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

12. Na základe uvedeného okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vyslovil neprípustnosť a neplatnosť dojednanej zmluvnej podmienky - dohody o vyplňacom práve zmenky. Okresný súd v tomto rozsudku zároveň konanie zastavil v časti týkajúcej sa zaplatenia zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo zmenkovej sumy 516 € od 29.05.2010 do zaplatenia a túto časť predmetu sporu súd vyhodnotil ako procesný neúspech žalobcu a ako procesný úspech žalovaného. V tej časti predmetu sporu, ktorá predstavuje rozdiel medzi zastavenou časťou predmetu sporu a nárokom uplatneným žalobou, okresný súd žalobu zamietol a v tejto časti ide o procesný neúspech žalobcu, procesný úspech žalovaného. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný bol úspešnou stranou konania v celom rozsahu predmetu sporu, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zo súdneho spisu vyplýva, že mu nevznikli žiadne trovy konania, žiadne trovy konania neuplatnil, preto okresný súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1, 2 CSP).

13. Proti tomuto rozsudku v celosti podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. Namietal, že okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie, okrem iného oboznámením sa so zmluvou o úvere, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. Takéto dokazovanie žalovaný nenavrhol. Žalobca súdu predložil platnú zmenku, z ktorej uplatňoval nároky, a preto z tejto zmenky sa malo pri rozhodovaní vychádzať. Žalovaný mohol podľa čl. 5 ods. 3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, a pokiaľ tak neurobil, akékoľvek iné námietky musia byť odmietnuté, a to z dôvodu aj uplatnenej koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Okresný súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal podľa neho z nesporných skutočností, avšak skutočností, z ktorých okresný súd vychádzal, neboli tvrdením ani jednej zo sporových strán. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy, a preto ju nie je možné spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Žalobca namietal, že okresný súd ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“). Z ustanovenia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vyplýva, že ten, kto je žalovaný zo zmenky, môže vznášať proti zmenkovému nároku určité námietky, avšak je na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno tak spočíva na povinnom, v danom prípade spočívalo na žalovanej a ak toto dôkazné bremeno neunesla, tak potom nie je možné pri kauzálnych námietkach dôkazné bremeno presúvať zo žalovanej na žalobcu ako oprávneného. Žalobca v odvolaní poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25Cdo 1839/2000, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013 a zvýraznil zásadu abstraktnosti zmenkových záväzkov, čo znamená, že v prípade zmenky ide o záväzky celkom oddelené od všeobecných záväzkových vzťahov, ktoré viedli k jej vzniku, čo platí aj pre zmenky zabezpečovacie. Vzhľadom k tomuto základnému východisku preto okresný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal aj na závery Stanoviska Najvyššieho súdu SR č. 93/2015, ktoré podľa jeho názoru vychádza z viacerých nepravdivých premís. V súvislosti so Stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. 93/2015 Zb. žalobca poukázal na niekoľko prípadov rozhodnutí Oberster Gerichtshof - najvyššieho rakúskeho súdu v civilných veciach, a keďže rakúsky ústavný súd nie je oprávnený skúmať ústavnosť rozhodnutí Oberster Gerichtshof, sú tieto rozhodnutia považované za konečné v rámci súdneho systému Rakúskej republiky. Ani nemecká ani rakúska úprava ochrany spotrebiteľa neobsahuje žiadne prelomenie ochranyhodnosti prevodu (rubopisu) v prípadoch zmenky založenej spotrebiteľským vzťahom, čoho dôkazom je: BGH, 25.02.1965 - II ZR 191/62 (Dr. Fisher, Dr. Kuhn,

Liesecke, Dr. Bukow a Dr. Schulze. Žalobca v podanom odvolaní uviedol závery a rozhodnutia práve vo vzťahu k ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. v nadväznosti na Spoločné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93/2015 so záverom, že samotné stanovisko bez odôvodnenia sa vôbec nezmieňuje o prelomení ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I zákona č. 191/1950 Zb., t.j. o nepotrebnosti preukazovania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky (indosatára) pri nadobúdaní zmenky, či už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplýva, že ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. naďalej platí v celej svojej šírke, že stanovisko sa skutočne týka iba povinnosti ex offo preskúmať zmenkový nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti podkladového úkonu (kauzálneho úkonu) z dôvodu jeho nekalej povahy alebo neprípustnosti nároku zo zmenky. Stanovisko NS SR č. 93/2015 v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky rubopisom. K prelomeniu došlo až zmenou zákona zmenkového a šekového k 23.12.2015, a to nepochybne bez spätných účinkov na zmenky vystavené pred týmto dátumom. Stanovisko Najvyššieho súdu SR v podstate odmieta aplikovať ochranu zmenkového dlžníka voči indosantovi cestou náhrady škody a tlačí všeobecné súdy do hľadania riešenia poskytnutia ochrany dlžníkovi pred ochranou indosatára, avšak nijako neuvádza, že ak aj všeobecný súd zistí neplatnosť kauzálneho úkonu, čo má všeobecný súd okrem prieskumu zmenkového nároku v intenciách neplatného kauzálneho úkonu robiť. Prieskum zmenkového nároku v intenciách neplatnosti kauzálneho úkonu po dobromyseľnej indosácii má ten následok, že sa to nijako nedotýka povinnosti zaplatiť sumu uvedenú na zmenke. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na rakúsku úpravu ochrany spotrebiteľa pri zmenkových vzťahoch, a to znenie rakúskeho spolkového zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj rozsudok Oberster Gerichsthoft, rozhodnutie sp. zn. 1Ob602/87 z 10.6.1987. Žalobca zdôraznil, že neexistuje taký judikát českého, nemeckého alebo rakúskeho súdu, ktorý by umožňoval chrániť zmenkového dlžníka pred dobromyseľným (pri nadobúdaní zmenky) indosatárom tak, že by chránil zmenkového dlžníka bez námietky zmenkového dlžníka vo vzťahu k okolnostiam, ktoré by mohol namietat voči predchádzajúcemu majiteľovi zmenky. Princíp zákazu zneužitia práva totiž chráni len tých, čo sa o svoje práva starajú. To, že bolo možné zmenkou zabezpečiť sumu len do výšky 30 % (§ 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.), nie je dôvodom na neplatnosť zmenky, ak suma v nej uvedená presahuje túto sumu. Uvedené je možné považovať len za relatívnu námietku zmenkového zákazu, ktorá je založená na porušení povinnosti veriteľa dlžníka neprijat' zmenku v rozpore so zákazom jej prijatia, t.j. na osobných vzťahoch medzi veriteľom a dlžníkom. Neplatnosť zmenky je regulovaná výlučne zákonom č. 191/1950 Zb., a preto nie je možné na ňu aplikovať ustanovenie o neplatnosti právnych úkonov v zmysle Občianskeho zákonníka. Zmenka v danom konaní spĺňa všetky náležitosti vyžadované v § 75 zákona č. 191/1950 Zb., tak potom nemôže byť zmenkou neplatnou, a to z dôvodu, že by svojim obsahom alebo účelom odporovala zákonu. Skúmaním kauzy ex offo by dochádzalo k narúšaniu pilierov, na ktorých stojí zmenkové právo a Dohovor o jednotnom zmenkovom práve zo 7.6.1930, čím by dochádzalo k budovaniu nedôvery voči zmenke ako cennému papieru. Názor Najvyššieho súdu SR v odôvodnení stanoviska o tom, že pri uplatnení námietky dlžníka, že žalobca konal vedome na škodu dlžníka, by výkon práva bol v rozpore s dobrými mravmi ako aj v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. (§ 4 ods. 7), je podľa názoru žalobcu nesprávny. V prípade indosácie zmenky, sa zmenka stáva platidlom, takže možnosť vznášať námietky voči nej je obmedzená len na prípady zlomyseľnosti nadobúdateľa pri jej nadobúdaní. Najvyšší súd SR v stanovisku nesprávne vykladá pojem „vedome na škodu veriteľa“ spôsobom, ktorý bol v Rakúsku na Oberster Gerichtshof opustený v roku 1972. Pre porovnanie žalobca poukázal na rozhodnutie OGH 1 Ob 270/57 z 8.1.1958, OGH 5 Ob 275/71 z 25.01.1972 SZ 45/6 - EvBl 1972/190 S 352.

14. Žalobca poukázal na to, že znenie dohody o vyplňovacom práve vo všeobecných obchodných podmienkach nemá žiadne znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože nebude spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oproti zákonnej úprave a navyše sa bude týkať ceny hlavného predmetu plnenia, ktorá bola individuálne vyjednaná, pričom sa v ňom nebude spomínať žiaden zmenkový úrok, ani taký, ktorý je neprimeranej výšky ako sankcia za nesplnenie zmluvnej povinnosti, a potom dohoda o vyplňovacom práve nemala byť ako porušená, keďže dlžník podpísal blankozmenku s údajom, ktorý sa v dohode o vyplňovacom práve nespomínal, čo však, keďže išlo o prejav dlžníka, nie pôvodného veriteľa, znamená, že dohoda o vyplňovacom práve nemôže byť ani neplatná, nielen porušená. Nadobúdateľ zmenky je chránený a nemožno mu rozpor s dohodou o vyplňovacom práve namietat', okrem prípadu zlomyseľnosti alebo hrubej nebanlivosti, čo však v situácii predtlačenej sumy zmenkového úroku a neznalosti všeobecných obchodných podmienok v čase nadobudnutia zmenky znamená, že nadobúdateľ zmenky nemal žiadnu indíciu, aby pátral po dohode o vyplňovacom práve. Vo vzťahu k zmenkovému úroku vo výške 0,25 % denne samotné stanovisko NS SR jednoznačne požaduje posúdiť mieru primeranosti takéhoto úroku a zamietnuť žalobu v časti

nad rámec primeranosti. Tento úrok sa počíta od vystavenia zmenky do splatnosti zmenky v prípade zmenky vystavenej na videnie, čo je moment jej predloženia dlžníkovi a od tohto momentu sa počíta zákonný úrok z omeškania vo výške 6 % ročne. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 a vzhľadom ku komplexnej argumentácii v odvolaní žiadal žalobca rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobe bude vyhovené s priznaním trov súdneho konania.

15. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

16. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch II., III., IV. potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

17. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/12/2017-199 zo dňa 13.06.2017 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 20.06.2017, na základe čoho boli, v spojení s ustanovením § 378 ods. 1 CSP, splnené procesné podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

18. Primárne v procesnej rovine krajský súd uvádza, že bol v odvolacom konaní povinný postupovať a konať od 01.07.2016 podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

19. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

20. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Krajský súd vo vzťahu k odvolaniu žalobcu zo dňa 4.1.2017 (č.l. 168 spisu), v ktorom žalobca uviedol, že proti rozsudku okresného súdu podáva v celosti odvolanie, uvádza, že toto podanie čo do rozsahu podaného odvolania posudzoval podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP). Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, ktorými by namietal nesprávnosť rozsudku okresného súdu vo výroku I. o zastavení konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku 0,19 % denne a na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že ním podané odvolanie smeruje aj proti tejto časti rozsudku. Krajský súd pritom zohľadnil, že k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby žalobcom, čím okresný súd vyhovel žiadosti žalobcu, aby sa o tejto časti ním pôvodne uplatneného nároku ďalej nekonalo. Odvolanie žalobcu čo do jeho rozsahu preto krajský súd vyhodnotil ako odvolanie smerujúce voči rozsudku okresného súdu v časti výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti, výroku III. o určení zmluvnej podmienky v článku 14 všeobecných podmienok za neprijateľnú a neplatnú a v závislom výroku IV. o náhrade trov konania.

23. Krajský súd pri preskúvaní rozsudku súdu prvej inštancie za aplikácie ust. § 380 ods. 1 CSP bol viazaný rozsahom podaného odvolania žalobcu. Zo žalobcom vymedzených odvolacích dôvodov mohli byť pritom vzaté do úvahy len tie, ktoré nemali charakter nových argumentov, tvrdení neobsiahnutých v konaní pred súdom prvého stupňa. Krajský súd po oboznámení sa so spisovým materiálom a postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu dotknutého rozsudku, nezistil vady, ktoré by mohli mať

za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Krajský súd predovšetkým poukazuje na svoje zrušujúce uznesenie č.k. 13Co/62/2016-144 zo dňa 27.9.2016, ktorým bol pôvodný rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 16C/274/2013-98 zo dňa 20. augusta 2015 v spojení s opravným uznesením zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na ďalšie konanie. V tomto uznesení odvolací súd vyslovil právne záväzný názor, v zmysle ktorého je potrebné okresným súdom dokazovanie uskutočniť na riadne nariadenom pojednávaní za rešpektovania vyvíjajúcej sa rozhodovacej činnosti všeobecných súdov za vzatia do úvahy Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 93, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk č. 8/2015. Okresný súd postupoval v súlade s týmto stanoviskom, keď vo veci nariadil na deň 13.12.2016 pojednávanie, na ktoré predvolal sporové strany. Podľa zápisnice z pojednávania založenej na č.l. 157 - 158 spisu, bolo na tomto pojednávaní vykonávané dokazovanie, ku ktorému uvedeným procesným postupom bola okresným súdom daná sporovým stranám možnosť k vykonávaným dôkazom sa vyjadriť. Pokiaľ žalobca, jeho pôvodný právny zástupca a žalovaný toto právo nevyužili, tak uvedené je bez zásahu do prijatých vecne správnych záverov súdu prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania.

24. Žalobca argumentoval osobitným charakterom konania v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, s dôrazom kladeným na obsah uplatneného nároku žalobcu, ktorý vychádzal z predloženej zmenky, a namietal, že nebol daný priestor na uplatnenie kauzálnych námietok a tým ani na vedenie konania a dokazovania pred súdom prvej inštancie, ohľadom kauzálneho vzťahu, ktorý predchádzal vystaveniu zmenku. Žalobca v tomto smere namietal aj skutočnosť, že okresný súd pristúpil k preskúmvaniu uplatneného zmenkového nároku za situácie, kedy žalovaný v konaní námietky voči zmenke neuplatnil. Žalobca tiež vyslovil v podanom odvolaní nesúhlas so závermi spoločného stanoviska NS SR č. 93/2015.

25. Krajský súd ako už bolo uvedené vyššie, konštatoval, že na základe zrušujúceho uznesenia súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie, okrem iného aj oboznámením sa s exekučným spisom sp. zn. 11Er/60/2011 so záverom, že nariadením pojednávania boli zachované tak práva žalobcu ako aj práva žalovaného, a preto nemôže obstať námietka žalobcu, že vykonaním takéhoto dokazovania boli porušené jeho práva. Nariadením pojednávania vo veci boli sporovým stranám vytvorené rovnaké možnosti na uplatnenie a ochranu ich práv a právom chránených záujmov, čím nemožno dospieť k relevantnosti ani námietky žalobcu ohľadom zásahu do práv garantovaných Nariadením.

26. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihliadnutia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v Slovenskej republike v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu.

27. Okresný súd za dodržania ustanovení Nariadenia a cez úpravu čl. 19 Nariadenia v spojení s ustanoveniami CSP vo vzťahu k dokazovaniu správne postupoval, vychádzajúc i zo Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky zo vzťahu k ochrane spotrebiteľa zo dňa 20. októbra 2015, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015, pod č. 93, podľa ktorého: „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou

povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje“, keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu, ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, si súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola označená číslom zmluvy na origináli zmenky, a ktorá bola uzavretá medzi žalovaným ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

28. V konkrétnych podmienkach danej veci odvolací súd zvýrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanému viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu, ak bolo zrejmé postavenie žalovaného ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, tak v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom akcentuje, že: „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienek zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010“. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný“.

29. „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na

ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

30. Podľa názoru krajského súdu okresný súd vecne správne konšatoval, že uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej bol žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver, bolo podmienené podpisom zmenky zo strany žalovaného ako spotrebiteľa. Vo všeobecných podmienkach daného úverového vzťahu obsiahnutú dohodu o vyplňovacom práve k zmenke nemožno považovať za podmienku individuálne dojednanú a táto podmienka vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť tohto dojednaní podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, právo na vyplnenie zmenky remitentovi nevzniklo. Pokiaľ napriek tomu došlo veriteľom k vyplneniu takejto zmenky a následne remitent postúpil práva zo zmenky na tretiu osobu, tak veriteľ svojím postupom zásadným spôsobom zhoršil právne postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, a preto nie je možné na základe takto vystavenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv. Možno sa stotožniť aj so záverom súdu prvej inštancie ohľadom neprímerane vysokej sankcie vo vzťahu k úroku 0,25% denne, teda 91,25% ročne, ktoré zmluvné dojednanie predstavuje nekalú podmienku predstavujúcu neprímerane vysoké príslušenstvo pohľadávky. Samotná úverová spotrebiteľská zmluva pritom ani nespĺňala zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., keď v nej absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, kedy sa takto poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za danej situácie poskytnutého úveru v nominálnej výške 250 Eur, tak veriteľovi nemohlo vzniknúť právo na zaplatenie poplatku stanoveného sumou 242 Eur, ani na dojednané úroky a napriek tomu veriteľ do zmenky dopísal zmenkovú sumu 516 Eur, ktorá sama osebe presahuje výšku poskytnutého úveru, spolu so zmenkovým úrokom 0,25% denne. Za takých okolností je uplatňovanie nároku zo zmenky nadobúdateľom zmenky v rozpore so zákonom a súdnu ochranu veriteľovi nemožno poskytnúť postupom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zvýrazňuje odvolací súd, že obsah úverovej zmluvy bol koncipovaný tak, že narušuje rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán najmä v časti zabezpečovacích prostriedkov, bol koncipovaný v prospech veriteľa bez toho, že by zabezpečoval minimálne právne prostriedky na ochranu dlžníka. Obsah celej zmluvy a jej účel, ktorý sa premieta do výšky jednotlivých sankcií, poplatkov, zmluvných pokút, vrátane dohody o vyplnení blankozmenky, sa prieči dobrým mravom a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

31. Za tohto dôkazného stavu v dotknutej prejednávanej veci nebolo možné poskytnúť nárokom žalobcu právnu ochranu v zmysle žalobného návrhu a nebolo možné sa stotožniť s argumentáciou žalobcu vychádzajúcou výhradne z doloženej zmenky, bez prihliadania na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo procesne prípustným spôsobom za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany spotrebiteľov vyžadovanej právnym poriadkom SR a EÚ, a to i v rozhodnej dobe vzniku záväzkového právneho vzťahu, z ktorého pochádzajú žalobcom uplatňované nároky v tomto súdnom konaní. Posudzované rozhodnutie súdu prvého stupňa tak z procesného ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci, v spojení s vyššie uvádzaným spoločným stanoviskom. Bolo preto dôvodné odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie, v spojení aj so závislým výrokom o trovách konania v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

32. Pokiaľ vznášal žalobca v podanom odvolaní aj právnu argumentáciu vo vzťahu k Spoločnému stanovisku Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, krajský súd uvádza, že práve princíp právnej istoty ako znak právneho štátu, ktorým nepochybne Slovenská republika je, si vzhľadom k rozdielnosti rozhodovacej činnosti všeobecných súdov vyžadoval zaujať zjednocujúci postoj k právnej ochrane spotrebiteľa v takomto druhu vyvolaných súdnych sporov s uplatneným nárokom zo zabezpečovacej zmenky, a ak sa týchto právnych záverov Najvyššieho súdu SR držal v rámci rozhodnutia okresný súd a vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd, tak tento postup je zákonným postupom bez ohľadu na rozhodovaciu činnosť iných súdov, súdov iných štátov, na ktoré odkazoval žalobca v odvolaní.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bol žalovaný. Z obsahu spisu však vznik trov tohto odvolacieho konania žalovanému nevyplýval, a preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.